

Så här berättar vi om skogen...

Foto:

Peter Hartman, My Hartman,
Drömmarnas Hus pedagoger,
samt bilder från deltagande skolor

Projektleddare:

Åsa Johansson. Drömmarnas Hus

Urval material, redaktion och intervjuer:

Sara Andersson och Ing-Britt Melin

Formgivning:

Sara Andersson/Casara

Bildbehandling:

Dieter Engler

Logotyp Trique:

Ida Bengtsson, Drömmarnas Hus

ISBN nr: 978-91-979339-2-6

Tryck: Tryckfolket, Malmö

Människan är en del av naturen, jorden och universum. Allt är smart uppbyggt och samverkande i ett snillrikt ekosystem. Men kunskapen och känslan för dessa sammanhang håller på att försvinna. Många barn och unga möter i första hand stadens mer tillrättalagda natur och parker. Skogen och den vilda naturen upplevs ofta som lite farlig och mörk. Inget som barnen känner en given tillhörighet och släktskap med, inget att självklart värna och vara rädd om. De negativa aspekterna upplevs ofta som starkare än det äventyr och det andrum som naturen erbjuder, bara ett stenkast från staden.

Med projektet Team Guran har vi velat ge barnen en ingång till skogens värld. Vi har gått in i den tillsammans med alla sinnen vidöppna.

Vi som har varit ledare för arbetet är kulturarbetare. Av denna anledning har vår ingång till skogen ofta gått via fantasins, berättelsens och lekens möjligheter.

Resultatet är överväldigande. Barnen beskriver hur det luktar, smakar och känns i skogen. Deras språk har blivit rikare under projektets gång. De kan uttrycka sig kring de upplevelser de har haft, både tillsammans i grupp och inuti sig själva. De känner sig trygga och nyfikna,

ibland trötta i benen, men vill absolut resa till sin Fulltoftaskog igen.

I projektet har vi strävat efter alternativa pedagogiska arbetssätt, där kompetensen från kulturarbetare och lärare har lett fram till den positiva styrka som vi har delat i arbetet med barnen i naturen. Skapande och kreativitet är kraftfulla pedagogiska verktyg som borde vara en stor del av skolans dagliga arbete både inomhus och utomhus. I detta projekt är det många som har vågat öppna sig för nya möten och möjligheter. Tack vare er är vår värld större och vår kunskap rikare.

I denna bok får du läsa, se och ta del av ett urval av de hundratals fantastiska brev, foton och teckningar som vi har fått från barnen om hur de upplever skogen efter dessa två och ett halvt år. Deras röster riktas ut i universum till Rymdrådet, som även är de som har ställt frågor om hur det står till med vår planet.

Barnen vet svaren. Vill ni veta?

Då välkomnas ni in att ta del av denna bok!

Åsa Johansson

Projektkoordinator Team Guran

Drömmarnas Hus, Malmö, 2012

FAKTA OM PROJEKTET TEAM GURAN

Finansiär: Allmänna Arvsfonden

Projekttid: År 2010-2012

Plats: Fulltofta strövområde i Skåne.

Deltagande skolor: Rosengårdsskolan-Malmö, Kryddgårdsskolan-Malmö, Alléskolan-Landskrona, Dalhemsskolan-Helsingborg

Projektägare: Drömmarnas Hus är en icke vinstdrivande ekonomisk förening som arbetar med kultur och socialt förändringsarbete, främst kopplat till barn och ungdomar. Verksamheten som startade 1990 har sin bas i en gammal herrgård på Rosengård i Malmö. Här har vi i drygt 20 år arbetat med allt från utbildnings- och miljöprojekt till kultur för barn och unga. Sedan år 2008 har Drömmarnas Hus medvetet sökt nya och alternativa vägar för ett pedagogiskt arbete i utomhusmiljö. Basen för detta arbete är Brinkesholm på Fulltofta.

Arbetet med Team Guran startade när barnen gick i årskurs 1 och avslutades i årskurs 3. Denna bok skildrar det arbete som har gjorts med de yngre barnen som har varit med i projektet under alla tre åren.

I Team Guran har vi även arbetat med Äventyrspedagogik för åldern 10-12 år samt Teambuilding för åldern 13-18 år. Om detta kan du läsa mer på vår hemsida och i vår forskningsrapport "Hjältar i en annan värld" – om ett äventyrligt pedagogiskt arbetssätt.

Pedagoger under projekttiden:

Kristian Almqvist, Lisa Petri, Mathias Berglund,
Jakob Packalén Rosberg, Lisa Daniel

Projektkoordinator:

Åsa Johansson

Hej på er tellusiter,

Nu skriver vi från Rymdrådet till er. Vi tycker att det är så roligt att ha fått kontakt med er, och vill gärna veta mer om er planet Tellus. Vi märker att ni tycker om den och vill gärna veta vad det är som är så bra med just er planet.

En gång i månaden åker ni till en plats som kallas skogen. Uppi-från rymden ser det ut som om skogen byter färg då och då. Ibland är den grön, ibland vit och däremellan röd, orange och gul. Det ser fint ut härifrån, men vi vill veta mer! Ni kan väl berätta lite om hur det är i skogen? Luktas det någonting? Och låter skogen? Vad blir kroppen sugen på att göra när man är i skogen? Vi är så nyfikna.

Med antenner på helspänn väntar vi på era svar
Rymdrådet

Så här berättar jag om skogen...

Helsingborg 2012-2016

Hej rymdrådet!

Tack för brevet.

jag hörde att ni ville veta om skogen.

Så här berättar jag om skogen

Skogen kan lukta träd.

Skogen kan lukta blommor

skogen kan smaka Björn Bär.

skogen kan smaka kött.

• skogen kan höra vind.

skogen kan höras fåglar.

• i skogen kan man leka kul

man kan leka piet.

Jag Hade piknik

“Den såg söt ut och lite fluffig på sin svans.”

“Hejsan Rymdrådet!

Nu ska jag berätta om skogen.

Ja, skogen brukar byta färg. Den är grön på sommaren och våren, vit på vintern och röd, orange och gul på hösten. I skogen finns det massor av olika sorters träd. Till exempel bok, ek och gran.

I skogen luktar det mycket träd, och det låter så härligt när fåglarna kvittrar. När jag är i skogen tycker jag om att sitta runt elden. Det är så roligt i skogen fast det inte finns något speciellt i skogen. I skogen finns det bär och äpplen som folk planterar som man kan smaka på.

Med vänliga hälsningar från tellusiten
Fatma från klass 3a!

Från Jorden.”

“Hej Rymdrådet!

Man kan höra bäcken porla, man kan höra fåglarna sjunga, man hör också vinden.

Det är så vackert i skogen.

Det är så roligt, ni borde prova ni också!”

“Hej alla antenner!

När man går i skogen då är det skönt och vamt när man ligger på mossan. Vi såg en ekorre. Den såg söt ut och lite fluffig på sin svans.

En gång lekte vi kurragömma det var lite svårt och kul. Alla ville ha en salamander. Jag tycker att de är väldigt söta. Vi gjorde en fin koja – den var stor.

Det luktar gott bland träden.”

“Det luktar jättegott och lite äckligt.”

“Hej Rymdrådet!

Skogen är fin och vacker, den luktar gott. Det finns massa med träd och buskar. Det finns hästar, kor, ekorrar, igelkottar. I skogen kan man smaka på äpplen, hallon, blåbär, ekollon, hasselnötter, men man kan inte smaka på andra saker, till exempel svamp och så.

Det luktar också gräs, skog och vatten och syre och luft. Man mår bra när man är i skogen.

I skogen hörs fåglar, en mes, en talgoxe, en kråka, en skata, en flugsnappare, en koltrast och en grå sparv. Och kroppen blir sugen på att leka, springa, vara ute i skogen och promenera. Ibland så är vi ute på äventyr och delar oss i grupper.”

“Hej Rymdrådet!

När man åker till skogen känner man sig lite nervös. Men det är ändå roligt att åka dit. Det luktar jättegott och lite äckligt. Det luktar blad och annat som tillhör naturen.

Mitt bästa skogsminne är när vi var hos hästarna och när vi gjorde kojor. Vi hjälpte varandra.

Vi lekte pjätt. Det var roligt.

Det finns inte gräs, istället finns det mossor. Det finns mycket bin.”

“Hej Rymdrådet!

I skogen tycker jag att det är jobbigt att gå fast på samma gång är det härligt. Skogen luktar blommor, träd, buskar och skog.”

Ett brev till rymdrådet!

Tjena rymdvarelser, vad kul det var att få ett brev från er. Ja, ni har sett rätt däruppfifrån. Skogens träd byter faktiskt färg varje årstid. Från gröna blad till bruna eller inga blad alls, brukar hända när det är vinter och höst hos oss. Jag tycker det är härligt med skogen älskar att vara där. Det är mycket mysigt. Där luktar det löv och fuktigt jord ibland. Vissa saker i skogen får man smaka på som blåbär men man får inte äta vad som helst för det finns växter som kan vara giftiga för oss. Jag blir alltid sugen på att leka i skogen, lekar som klurragömma tycker jag mest om. Jag tycker om att samla på löv. Mitt bästa skogsminne är att en gång gick jag och min klass in i skogen och letade efter djur och djurspår. Vi letade och letade men hitta ingen ting men när vi var på väg tillbaka så hittade vi en snigel alla blev glada för det var det enda djuret vi hade hittat, nu när vi var i skogen.

Hälsningar Evelina

Hälsningar Evelina

INTERVJU MED LISA PETRI, PEDAGOG PÅ DRÖMMARNAS HUS

Hur började arbetet med Team Guran?

Projektet föddes ur viljan att arbeta med miljöfrågor på ett sätt som skulle kunna bidra till samhällsförändring – frågor som vi kände att vi inte har råd att skjuta upp till framtiden. Det utgick också från en övertygelse om nödvändigheten av att börja prata med barnen om hållbarhet. Egentligen var det aldrig en fråga “om”, utan “hur” vi skulle göra det.

När vi satte igång var det mycket vi själva inte visste och som vi behövde mer kunskap om. Vad är egentligen viktigast för att rädda miljön? Är det att stänga av datorn när man inte använder den? Är det att köpa ekologiska bananer? Vi ställde massor, massor av frågor – både stora och små. På det sättet har projektet varit en fantastisk resa och en läroprocess även för oss. Jag tror att det har varit en fördel i arbetet med barnen, att vi har haft lika många frågor som de, att vi har kunnat upptäcka så mycket tillsammans. Vi har aldrig utgett oss för att vara experter, utan sett oss mer som guider som kan leda barnen i rätt riktning.

Vad tycker du har varit kärnan i arbetet?

Grunden i projektet – som jag också tycker är grunden i hållbar utveckling – har handlat om att ge barnen möjlighet att skapa en

relation till naturen. Att inse att vi ingår i ett större sammanhang och att vi lever i en ständig kommunikation med vår omgivning, både vad gäller miljö och människor. Hur är jag mot andra, hur är jag mot mig själv? Att tro på sin egen förmåga, att känna sig viktig, att lära sig att uppskatta olikheter. Att förstå att vi består av samma byggstenar – kol, vatten, solljus – att allt levande hör ihop.

Alla de här bitarna aktiveras när barnen är i skogen. Parallellt med den processen har vi arbetat med både själv- och samarbetsstärkande övningar som har uppmuntrat barnen att hitta sin egen kreativitet, att få blomma upp och att få vara den man är, att utveckla sin fantasi- och initiativförmåga. Hela tiden har det varit viktigt att barnen får ställa frågor, vara nyfikna och upptäcka. Vår pedagogik har fått formas efter barnens frågor istället för tvärtom.

Vad tror du har varit barnens största resa?

I början var de väldigt bundna till lärarna och till oss pedagoger. Allteftersom har de vidgat sina cirklar, börjat upptäcka fritt. Det känns som att de har blivit så självklara i miljön, att de har blivit en del av den och gjort skogen till sin. Först var de blyga och inväntande. Nu vill de mer, tar egna initiativ, kommer med egna idéer om vad de kan och vill göra.

Om man jämför det sätt som vi arbetade på inledningsvis med hur vi jobbar nu, så fungerade nog skogen först mer som scenografi för våra övningar, medan vi med tiden började interagera alltmer med naturen. Den här känslan av delaktighet har varit väldigt viktig, att barnen får röra, leka, svinga sig i grenar. Att de har fått lära sig att naturen är väldigt tålig, så länge vi respekterar den.

Vad betyder den vilda naturen för barnen?

Naturen i stan är tillrättalagd. Det betyder inte att den är mindre värd, men den vilda naturen ger mer utrymme för frihet. Här behöver man inte vara på ett visst sätt, man behöver inte vara rädd för att förstöra eller stöka till. Skogen är stabil i sitt kaos, den har sitt eget välfungerande välorganiserade system. Man kan lita på att den klarar sig. Det tror jag gör att man lättare kan hitta en känsla av ett sammanhang. Istället för att känna att man behöver anpassa sig till vissa ramar och strukturer så är det okej att vara den man är, okej att känna sig liten. Man är trygg ändå, en del av något mycket större.

När miljöfrågor kommer upp handlar det ofta om hotbilder, om alla hemska saker som kan hända om vi inte skärper oss. Istället för att oroa oss över alla miljöhot tror jag att det

är mer konstruktivt att vi lär oss att lita på det intelligenta system som naturen är uppbyggd av, att vi börjar ta till oss de kunskaper som vi kan hämta därifrån för vår egen överlevnad och livskvalitet.

Vad tror du att barnen tar med sig inför framtiden?

Det som är svårt med projekt är att de tar slut. Barnen börjar i en ny klass med nya lärare. Ska jag vara helt ärlig tror jag att det kommer att följa en lång period när de kanske inte kommer att ha möjlighet att vara ute i naturen på det sätt som de har kunnat i samband med projektet i Fulltofta. Men jag hoppas och tror att det är en upplevelse och en erfarenhet som har påverkat dem så mycket att de alltid kommer att bära det med sig. Vi har ju jobbat med dem i tre år, från att de var sju år tills nu när de är tio. Det är en ålder när man är väldigt mottaglig, fördomsfri och öppen. Man har inte börjat definiera sig själv eller andra som man gör längre fram.

Mest hoppas jag att de tar med sig känslan av trygghet, att vara en del av ett sammanhang. Det är så oerhört viktigt för en människas självutveckling och välbefinnande.

“En gång låg vi i gräset och tänkte på något.”

“Hej Rymdrådet!

Vi har varit i skogen flera gånger. Jag älskar skogen. Ja den är spännande och rolig. Det luktar natur och ren luft och jag tycker att det luktar normalt.”

“Hej Rymdrådet!

Kroppen känns pigg när man är i skogen och man blir sugen på att hoppa upp och börja leka.”

“Hej Rymdrådet!

Tack för brevet. Förlåt att det tog lång tid. Skogen luktar träd, blommor, kåda. Den kan smaka svamp, kött. Den låter som vind, djur, träd, människor, pinnar som knäcks. Och så kan den låta läskigt ibland.

Jag blir ofta leksugen när jag går i skogen, man vill klättra i träd, leka med pinnar och kriga, tycker jag i alla fall, men jag vet inte vad de andra vill göra i skogen.

När jorden blir vit så kommer snö och det är roligt med det. Vi gör en rund boll av det och kastar den på varandra. Visst är vår planet cool?”

“Hej Rymdrådet!

Det är mörkt i skogen. Man kan inte se bra. När vi går i skogen så trampar jag på pinnar så kommer det ljud.

Det fanns jättemånga ljud från fåglar och träd. Det fanns grodor, ormar och ekorrar. Vi brukar leka i kojan och på studs mattan.

Vi planterade jordärtskockor. När vi skördade jordärtskockor så gjorde vi en soppa. De var goda och mogna. När vi brukar gå in i huset så lägger de ved och tänder på så vi får eld.

Det kan finnas sol ibland på våren och sommaren. På hösten brukar himlen vara grå. På våren brukar några plocka blommor. Ibland finns det lite gräs.

Träden kan ha tjocka eller smala stammar. Vi har sett bäckar ute i skogen. En gång såg jag en orm ute i skogen.

När vi åker till Fulltofta så tar vi med oss en matsäck. En gång låg vi i gräset och tänkte på något. Fåglarna brukar vissla så vackert, de kan också sitta uppe i trädet.

I Fulltofta finns det äpple i träden. Vi brukar promenera i skogen. På våren såg jag fjärilar. Det fanns jättemånga insekter ute i skogen.”

“Visst är vår planet cool?”

Hej Rymdsiter

Det är mörkt i skogen och ibland ser vi grador när det regnar. Det växer harsyra i skogen och det luktar härligt i skogen. Träden är jätte stora och gamla. Det finns många bäckar och källor i skogen och det finns stockar så att man kan balansera över bäckar men Annette kan inte balansera. Det finns många träd i skogen och på några stenar finns det mossor. Vi har gått ut på många äventyr. Innan gick vi till skogen och vi

①

gjorde många lekar där allihopa lekte dungskömme och många gömde sig bakom träden och stockar. Vi fick gå ut i skogen och göra en lägereld. Det var kul. Och vi tog många bilder i Fulltofta. Alla hade jätte kul och när vi åt mat satte vi oss runt en lägereld och åt. Vi åker till Fulltofta en gång i månaden. I skogen kan man äta äppel och björnbär och hasselnötter. Jag tyckte att det var kul att rädda en salarmander om jag inte skulle rädda den skulle

③

Den vara grillad salamander,

“När ni är i skogen kommer ni att må mycket bra!”

“Hej Rymdrådet!

Vår skog kallas Fulltofta. Fulltofta är en stor skog. Att ta sig till Fulltofta tar en timme ungefär.

Ibland spelar vi spel. Jag tycker om när vi spelar något i skogen för att vi får mycket syre. När vi får syre så mår vi bra! Vi andas in syre och andas ut koldioxid!

Skogen luktar mycket gott men det finns giftiga saker. Man ska vara noga, om man äter en giftig svamp så kan man dö. Ni måste veta det som man kan äta och inte kan äta.

När vi är i skogen så känns det inte illa, jag lovar. När ni är i skogen kommer ni att må mycket bra! Men när det snöar så är det lite kallt.”

“Hej,

Jag tycker att det är roligt i skogen för att man kan gömma sig på olika ställen.

Jag tycker att skogen luktar mossor.

Jag kan höra fåglar i skogen.

På skogen kan man smaka bär.

I skogen vill kroppen bygga en koja.”

“Vi har sett bin. De flyger och gillar
sommaren och blommor.”

“Hej Rymdrådet,

Hasselnötter är något man äter. När hasselnötterna är omogna så är de gröna sen bruna.

Det finns stenar. Ibland kan de ligga bredvid träd. Men under finns det gräs, sen ligger stenar. Stenarna brukar vara grå.

Fåglar är mest i träden. Fåglar sjunger. Det låter fint. De har näbb och vackra fjädrar.

Kvistar sitter på träd. Kvistar är smala och bruna. När det är sommar så växer det blommor. Vissa blommor är gula i mitten och vita på bladen.

Vi har sett bin. De flyger och gillar sommar och blommor.

När vi går till bussen så hör vi ekorrharna när de äter. Vid gården så växer det äpplen, röda och gröna. Bredvid äppelträden finns det en koja som är gjord av kvistar och det finns tre ingångar. Vi brukar leka pjätt där. Och det finns ett hus av trä där vi lägger våra väskor. När vi går till skogen så tar alla var sin engångskamera och fotar. Dofter av natur och eld. Och en gång så räddade Hussein en salamander. Den var nära på att dö för det var eld, så gick den in och så sa Hussein titta där är en salamander, så tog Kristian den.”

INTERVJU MED LISELOTT EKDAHL, LÄRARE KLASS 3A ROSENGÅRDSSKOLAN

Vad hade du förväntningar inför projektet?

Jag såg fram emot att få komma till en ny plats med barnen, att de skulle få komma i kontakt med den vilda naturen. Sen hoppades jag såklart på att bli inspirerad som lärare, både av tema och aktiviteter.

Har förväntningarna infriats?

O ja! Jag är väldigt imponerad av både arrangemang och Drömmarnas Hus pedagoger.

Det som har varit väldigt skönt är också att projektet har sträckt sig över så lång tid, att det har funnits utrymme för kontinuitet. Barnen har hunnit utveckla en relation till både miljön och till personal och det har funnits tid för reflektion och fördjupning.

Är det något som har överraskat?

Naturen. Det är så fantastiskt vackert ute i Fulltofta. Och att vi har blivit bjudna på så mycket, att allt har varit så väl förberett. Barnen har fått göra och prova på så många olika saker. De har letat spår, satt potatis och odlat grönsaker som de sedan har skördat och tillagat. De har fått gå naturhajak och lekt lekar

med samarbetsövningar. De har byggt koja och båtar. Det har hela tiden varit en omväxling som har varit väldigt positiv.

Det som också har varit bra är att barnen har delats in i grupper där klasserna har blandats och barnen har fått chans att lära känna varandra.

Vad tror du har varit barnens största resa?

De vågar mer nu. Från början var de mycket mer beroende av de vuxna, nu upptäcker de på egen hand.

De har blivit väldigt intresserade för vad i naturen man kan äta och ta tillvara på. De leker fler tillsammans och hittar på andra sorters lekar än vad de gör i skolan. De känner att Fulltofta är deras skog, de känner sig hemma. En del har börjat klä sig bättre och väljer gummistövlar och praktiska kläder istället för de nyaste byxorna. De har fått ett ökat ordförråd kring skogen, inte bara namn på träd och växter, utan även att det till exempel kan knarra i träden och att det knakar när man går på en kvist. Senast fick de bland annat lära sig ordet spång när vi gick över en bäck. Orden får en

helt annan betydelse när de associeras till en verklig upplevelse.

Tankar kring föräldrarnas syn på projektet. Har de blivit delaktiga?

Att få dem rent praktiskt delaktiga är svårt. Vi kan nog inte förvänta oss att de själva kommer att ta initiativet att åka ut med barnen till Fulltofta. Dels har de sina rutiner och vanor, dels är skogen en okänd plats för många av dem. I Sverige har vi allemansrätt och tar kanske många gånger för givet att naturen här är så tillgänglig för oss. Det är inte lika självklart för alla.

Ett extra fint minne?

Det är svårt att välja, det har varit en så bra blandning av allt. Men något som verkligen gladdde mig var att se responsen hos en av killarna som har börjat ganska nyligen i klassen. Han har haft svårt att anpassa sig, varit tafatt och rastlös och inte kunnat fokusera på något någon längre tid. När vi var i Fulltofta den senaste gången visade han plötsligt helt andra sidor. Barnen fick i uppgift att bygga

båtar och den här killen gick igång direkt! Det var en praktisk uppgift som han hantade så självklart och eftersom han visste vad han ville göra fick han på ett så naturligt och positivt sätt en ledarroll i sin grupp. Jag såg ett lugn i honom som jag inte har sett förut. Stolthet. Dagen efter skrev han en hel sida om sina upplevelser, trots att han har svårt för språket och att formulera sig.

Vad tror du att barnen tar med sig inför framtiden?

Jag tror absolut att barnens erfarenhet kommer att sätta sina spår – inte minst hur man uppför sig i skog och mark, att man inte ska skräpa ned till exempel, det är något vi har pratat mycket om. De kommer nog aldrig att glömma sin tid i Fulltofta.

“Elden är varm och mossan är mjuk.”

“Hej Rymdrådet!

I skogen luktar det mossor, barr, träd och växter. Man kan smaka på skogen genom att smaka på frukter, svampar och mycket mer.

Nu undrar ni säkert hur sakerna ser ut?

Jo! Det är så att stenarna är hårda och gråa. Mossan är grön och mjuk. Träden är bruna och det finns träd som också är vita. Träden är hårda.

Bäcken är vatten som rinner genom skogen. När man hör den så heter det ”porlar”.

Insekter är bruna, svarta, gula och vita.

Frukterna är gula, gröna, röda, orange och många mer färger. Växter är oftast gröna fast när de ruttnar så blir växterna bruna.

Man kan höra skogen när man till exempel går på grenar eller när man trampar på hårda löv.”

“Hej Rymdrådet!

I skogen kan man lära sig vad träd heter och vilka saker som är farliga och man kan ha roligt i skogen. När det blir snö i skogen blir det jättekallt i skogen. Man lär sig jättemycket om naturen om man är ute ofta.

Det är roligt i skogen. Ibland det är roligt för man har varma kläder, då slipper man frysa. Det tråkiga är att om man inte har varma kläder för då fryser man.”

“Hej Rymdrådet,

I skogen luktar det ko och det är fint i skogen. Elden är varm och mossan är mjuk. Skogen är stor, där finns grodor och sniglar och gräshoppor. I skogen finns det hasselnötter också.”

“Jag blir sugen på att springa i skogen.”

“Hej alla i Rymden!

Ibland är det mörkt. Vi går rakt in i skogen. Vi försöker vara tysta annars skrämmer vi bort djuren.

Det är mjukt i skogen. På marken finns det blad och mossor.

Första gången när vi kom till Fulltofta då fyllde jag år. Jag och Adam tog en groda till skolan.”

“Hej Rymdrådet!

Jag blir sugen på att springa i skogen. Mitt bästa skogsminne är när vi var i Fulltofta och det började regna jättemycket.”

“Hej Rymdrådet!

Nu ska jag berätta om skogen.

Ja, man kan smaka saker i skogen, men det finns några saker som är giftiga. Det är inte bra att äta vad som helst i skogen. Man kan smaka på sura äpplen som är på träden i skogen. Nu är denna fråga slut.

Nu ska jag svara på den andra frågan. Luktas det nåt i skogen? Ja det luktar gräs, löv och växter i skogen.

Låter det i skogen? När fåglarna sjunger och när ekorren låter.

Vad blir kroppen sugen på när man är i skogen? Jo min kropp blir sugen på att leka med mina klasskamrater och promenera i skogen.

Det är roligt att vara i skogen Rymdrådet.”

Hej rymrådet!

I skogen finns det träd och
stenar och djur och svamp. I
skogen kan man bygga koja och
det gjorde vi med andra barn
från andra skolor. I skogen finns
det också mossor och växter. Man
kan bygga kojor högst upp i
träden. I skogen luktar det gott.

Vi har sett Elekträd och
granar. Mitt bästa minne är
när vi sitter vid elden. Myh

år 3 Kg

Moammel

Hej på er tellusiter,
Tack vare det intergalaktiska postbudet har era svar
nu nått oss. Den där skogen verkar vara en spän-
nande plats med alla sina lukter, färger och smaker.

Och vad mycket ni har hittat på där! Skogen är en plats där man
tydligt kan hitta på mycket. Nu undrar vi över någonting som ni
har som kallas känslor. Vi har förstått att ni känner på olika sätt. Så...
hur känner ni er när ni är i skogen? Känner ni andra känslor där än
när ni är på andra platser?

Vi är jättenyfika och väntar med antenn på helspänn!
Rymdrådet